

Henkilökuvassa

Mika Kuukkanen

Betoni-lehden henkilögalleriassa on haastateltavana vastaavana työnohtajana SRV Rakennus Oy:n korkean rakentamisen työmailla työskentelevä rakennusmestari (AMK) **Mika Kuukkanen** (s. 1985 Mäntsälä).

Teksti: *Dakota Lavento*, toimittaja

Mika Kuukkanen vuorokaudessa on 36 tuntia. Mies on mitä ilmeisimmin määrätietoinen, aikaansaava, hyväkuntoinen ja hengästyttävän energinen.

Kuukkanen työskentelee parhaillaan SRV:n Kalasataman viidennen tornitalon vastaavana mestarina. Valmistuessaan keväällä 26-kerroksinen Horisontti on Suomen korkein toimistorakennus ja SRV:n tuleva pääkonttori. Se kohooa 111 metrin korkeuteen merenpinnasta. Kuukkanen on syystäkin ylpeä, että on saanut olla muovaamaan paikallavalurunkoisen rakennuksen kantavia rakenteita.

Haastattelua tehtäessä mies oli ajamassa työpäivän jälkeen Jyväskylään. Hän on aloittamassa ensimmäisten joukoissa uutta rakennusmestari YAMK-opintoja JAMKissa, Jyväskylän ammattikorkeakoulussa. Tavoiteaika työn ohessa suoritettaville opinnoille on kolme vuotta. Kuukkanen on työelämässä tottunut tinkimään tavoiteaikataulusta, joten hän aikoo valmistua kahdessa ja puolessa vuodessa.

Epämääräisestä haihattelusta ei ole suinkaan kysymys. Hänellä on syytä itsetuottamukseen, sillä Kuukkanen on hyvin tuore rakennusinsinööri AMK suorittuaan tutkinnon Lapin ammattikorkeakoulussa viime vuonna. Työn ohessa luonnollisesti.

–Onhan Rovaniemelle pitkä matka, hän myöntää. – Autossa istumista tuli viime vuoden aikana harjoiteltua. Kävin paikan päällä viisi kertaa.

Kuukkanen halusi jatkaa opintojaan samantien, sillä hänestä jatkuva oppiminen on hyvin

tärkeää. Ylempi ammattikorkeakoulututkinto myös avaa enemmän ovia tulevaisuudessa, ehkä jopa ulkomaille.

Upseerin uralle tai raksalle

Mika syntyi Mäntsälään rakennusmestariäidin ja merivartiostossa työskentelevän upseeri-isän perheeseen. Hänellä on isovelji – myös rakennusalalla työskentelevä insinööri – pikkusisko ja vanhempien eron jälkeen syntynyt velipuoli.

Mika sanoo, että vaikka perheessä oli tiukka kuri, lapset saivat kohtuun vapaasti mennä ja touhuta. Isän ja äidin työt tulivat tutuiksi, sillä sairastaessaan sisarukset seurasivat vanhempiaan joko raksalle tai esikuntaan.

Ala-asteen Mika kävi Mäntsälässä, Hepolan ja Myllymäen kouluissa. Vanhemmat erosivat, kun Mika oli 12-vuotias. –Muutimme ensin Vantaalle ja sitten Helsinkiin.

Mika oli matemaattisesti lahjakas ja matikka oli koulussa helppoa. Kielten, myös äidinkielen, kanssa oli tahmeampaa. Neljännessä luokalla Mikalla diagnosoitiin lukihäiriö, mikä oli helpotus. –Lukemisen erityisvaikeuden, dysleksian vakavuutta kuvataan asteikolla yhdestä viiteen. Lukiossa sain sitten ihan virallisen todistuksen kaikkein vaikeimmasta tasosta ja sen ansiosta ylioppilaskirjoituksiin esimerkiksi pidemmät koeajat.

Mika sanoo, että todistuksesta on ollut hyötyä myös kirjoitusten jälkeen, sillä hän on saanut myöhemmissä opinnoissaan esimerkiksi korvattua ruotsin kielen opinnot muulla

1 Rakennusmestari (AMK) Mika Kuukkanen työskentelee vastaavana työnjohtajana SRV Rakennus Oy:n korkean rakentamisen työmailla ja opiskelee parhaillaan myös YMAK-tutkintoa työn ohessa.

tavalla. –Kerron dysleksiasta myös työssä avoimesti, jotta ihmiset ymmärtävät, etten tieteen tahtoon kirjoita sanoja väärin.

Dysleksia toki vaikutti jonkin verran opintoihin, sillä lukeminen ja tekstin tuottaminen oli varsinkin alkuun varsin haastavaa. –Onneksi ystävät auttoivat oikoluvussa. Aikanaan myös mestarityötä tehdessäni silloinen esihenkilöni kävi tekstin äidinkielen osalta läpi, hän kiittää.

Monet ammatit periytyvät suvuissa ja upseerin ammatti on yksi niistä. Mika oli pienestä pojasta asti ihan varma, että hänestä tulee isänsä jalanjäljissä upseeri. –Sitä lähdin tavoittelemaan ja se oli haaveammattini.

Isä siihen ei tosin ollenkaan rohkaisut.

Toisaalta Mika oli tehnyt raksahommia 13-vuotiaasta, alkuun äidin työmaalla ja 17-vuotiaasta lähtien muualla. Työkseen hän ryhtyi rakentamaan rakkauden tähden.

Mika tapasi vaimonsa 14-vuotiaana ja lukion kolmannella pari muutti yhteen. –Siitä lähtien olin täyspäiväisesti töissä raksalla. Koulun tentin loppuun siinä sivussa.

Mika työskenteli Rakennusliike R Muhonen Oy:ssä vuosina 2003–2005 ja 2006–2007.

Siinä välissä oli varusmiespalvelu Santa-haminassa, RUK, työskentelyä sopimussotilaana Hyrylässä ja Kadettikoulun pääsykokeet vuonna 2006. Ehkä hieman yllätykseksen nuorimies päätti kesken hakuprosessin, ettei se ollut kuitenkaan hänen juttunsa.

Kuukkanen arvelee nyt, että kyllä hänestä varmaan olisi upseerikasvatuksen saaneena ja tietyissä asioissa varsin pedanttina ihmisenä voinut tulla hyvä ammattisotilas. Hänen nykyinen työnsä vaatii hyvin paljon samantaisia ominaisuuksia. Pitää olla järjestelmällinen, systemaattinen ja looginen. On kyettävä tekemään perusteltuja päätöksiä ja seisomaan

niiden takana. Turvallisuudesta ei tingitä ja tämä on aina syy aloittaa seuraamus menettelyt, jos on menetelty vastoin ohjeita.

Mutta rakennusala sai, minkä rajavartiolaitos tai puolustusvoimat menettivät.

Betonia ja pilareita

Alkuun Kuukkanen teki rakennusmiehenä enimmäkseen saneeraushommia, josta ura aukesi aina mittakirvesmieheksi. Sitten hän sai kuulla, että rakennusmestarikoulutus oli käynnistymässä jälleen ja vieläpä Stadiassa, nykyisessä Metropoliassa. –Tiesin heti, että se on meikäläisen koulutus. Aloitin päiväopiskelijana vuonna 2007 ja valmistuin 2010. Töitä tehden koko opintojen ajan.

Kuukkanen työskenteli Rakennusliike R. Muhosen palveluksessa Helsingin Rautatieaseman korjaustyömaalla, kun sai kuulla, että oli päässyt opiskelemaan. Työmaan vastaava

Andrei Tshjonnöi

2

2 Mika Kuukkanen toimi betonityönjohtajana Helsingin Kalasataman neljännen tornitalon, Vision kuormansiirtolaatan valussa. Valu on kuvanottohetkellä juuri alkamassa. Hän toimii edelleen työnjohtotehtävissä Kalasataman tornitalojen rakentamisessa.

mestari otti hänet välittömästi työmaatoimistoon työmaainsinööriksi. – Olenkin tehnyt työnjohtollisia tehtäviä siitä lähtien.

Rakennusalan työmaapäällikön erikoisammattitutkinnon hän suoritti 2015 – 2016.

Kuukkanen tykkää korkeasta rakentamisesta ja betonista. Erityisesti yhdessä.

–Betonirakentaminen on kemiaa ja leipomista. Reseptiä pitää seurata tarkasti. Jos suhteet ovat kohdallaan, sekoitetaan tuotteet keskenään ja oikea lämpötila, saa juuri haluttua tuotetta. Kun tekee antaumuksella, menee varmasti oikein, hän selittää.

Kuukkanen ihastui aluksi helposti muovautuvaan ja sitten kivenkovaan materiaaliin jo poikasena. Äiti osti sementtisäkin kotiin jotain projektia varten ja Mika päätti sekoitella hiekkalaatikolla sen sisältöä, hiekkaa ja vettä rakentaakseen vähän kestävämpiä hiekkalinnoja.

–Äiti ei ollut iloinen.

Ehkäpä äiti oli lauhtunut jo vuonna 2007, kun otti poikansa työmaalleen perustus- ja run-

komestariksi työskentelemään betonin parissa vanhempien mestarien rinnalle.

Myös tornitalot ovat olleet Kuukkanen intohimo pitkään. Hänellä on jo vuodelta 2006 muistiinpanoja, joista ilmenee, että hän haluaisi päästä joskus rakentamaan korkeita taloja. Vuonna 2014 esihenkilönsä kanssa käydyissä tavoitekeskusteluissa hän lausui toiveensa ääneen. Silloin tuntui, ettei toive taida tulla ikinä toteutumaan.

Samaan aikaan Kuukkasella oli työmaalla ”harjoittelija”, jonka kanssa hän myös keskusteli toiveestaan. Tämä siirtyi sittemmin SRV:lle ja johti projektipäällikkönä Kalasataman tornitalon suunnittelua. Hän muisti Kuukkanen, pyysi tämän CV:tä ja siitähän avautui mahdollisuus, jota ei voinut jättää käyttämättä.

Ensimmäisessä korkean rakentamisen kohteessa, Lumo One, Kuukkanen työskenteli betonirungon erityisalojen työnjohtajana ja vastaavana työnjohtajana –Betonirungon erityisalueiden työnjohtajana pääsin haas-

tamaan omaa osaamista. Lumo Onessa on massiivisia rakenteita, monta kohdetta, jossa osaamista oikeasti vaadittiin.

Lumo Onessa on myös aika monta pyöreää pilaria. Ja pyöreät betonipilarit ovat Kuukkanen intohimo. Hän kutsuukin itseään pilarin halaajaksi.

–Toiset halaavat puita, minä betonipilareita. Minun pitää päästä halaamaan betonipilareita missä niitä vain näenkin. Lämpimiltään noin 30 cm:n pilarit ovat vauvoja, 60 senttiset taaperoita, metriset lähestyvät teinejä ja yli metriset aikuisia. Uudesta Seelannista löysin halkaisijaltaan kuusimetrisen pilarin erästä sillasta. Sitä paksumpaa en vielä ole päässytkään halaamaan.

Joskus Kuukkanen halailuinto herättää huvittunutta huomiota. Varsovassa Euroopan raja- ja merivartiovirasto Frontexin päämajan edessä olevia pilareita hänen oli tietysti pakko päästä aamulenkillä halaamaan. Vartijat tulivat ymmärrettävästi tiukkaamaan, mitä

3

3 Mika Kuukkanen harrastaa aktiivisesti Ju-Jutsua, kuvassa myös Jani Heikkinen.

ihmettä mies tekee. Kun he kuulivat, että pilareita halaava tyyppi on suomalainen, he vain kääntyivät pois päätänsä pyöritellen.

Rakentaminen kehittyy

Suomalaista rakentamista tavataan väliin syyttämään tietynlaisesta vanhakantaisuudesta, pysähtyneisyydestä.

Kuukkanen sanoo, että ala kyllä kehittyy, jos sille vain annetaan mahdollisuus. Lumo One on siitä hyvä esimerkki ja hän oli paraatipaikalla sitä seuraamassa. Kohteessa otettiin ensimmäisiä kehitysaskelia korkeassa rakentamisessa.

–Kahdesta ensimmäisestä tornitalosta saimme rungon rakennusajan puolitettyä, sillä meille annettiin mahdollisuus innovoida ja kehittää. Se onnistui tuotteistamalla, innovaatioilla ja monin tavoin tehostamalla.

Kuukkanen myöntää, että alalla riittää vanhan koulukunnan edustajia, niitä, jotka

ovat valmiita torppaamaan kaikki yritykset muuttaa perinteisiä tapoja ja käytäntöjä.

–Ajattelimme Lumo Onen rungon valussa, että saamme viikon kierron aikaiseksi, mutta kaikki eivät siihen uskoneet. Oli kyllä hieno hetki, kun onnistuimme. Sitten meille sanottiin, mutta koittakaapa toistaa. Ja niinhän me toistettiin!

Tuottavuutta saatiin nostettua mm. esivalmistetulla. Tässäkin pätee vanha viisaus hyvin suunniteltu ja valmisteltu on jo puoliksi tehty. Tuottavuuden kehittämiseen on vain annettava aikaa ja mahdollisuus.

Rungon kierron nopeuttaminen noin runsaasta kahdesta viikosta yhteen viikkoon on vahva esimerkki rakentamisen tuotekehityksestä ja jatkossa kiertoa on mahdollista myös tehostaa lisää.

Tulevaisuuskin korkealla

Kuukkanen on edelleen kimpassa teini-ään työtöystävänsä, nykyisen vaimonsa *Suvin* kanssa.

Jani Heikkinen

4

Perheeseen kuuluu neljä poikaa 15-vuotias Axel, 13-vuotias Nooa, Tatu 11 ja Sisu 8 sekä 7-vuotias shetlannin lammaskoira Mette.

Perhe asuu Hyvinkäällä asuntomessualueen vieressä 2015 Kuukkasen suunnitelmassa ja rakentamassa puutalossa. Parhailaan mies piirtelee jo toista omakotitaloa, jonka hän rakentaa betonista, kuinkas muuten, kun siihen lopulta löytyy aikaa.

Olohuoneeseen hän on suunnitellut kaksi pilaria. –Vaimon kanssa väännämme yhä kättä, ovatko ne metrisiä, kuusikymmensenttisiä vai kolmikymmensenttisiä läpimitaltaan. Rakenteellisesti riittäisi kymmenensenttiset, mutta en minä sellaisia suostu tekemään!

Luulisi, ettei Kuukkasella ole aikaa harrastaa, mutta hänellä on täytyy olla venyvä aika. Mies aloitti kamppailulajien harrastamisen jo poikasena, 9-vuotiaana taek-wondosta ja 12-vuotiaana Hokutoryu ju-jutsun, jossa hänellä on 2. DAN musta vyö. Jälkimmäistä myös perheen pojat harrastavat SM-tasolla asti. Kuukkanen pyörittää Hokutoryu ju-jutsu seuraa Riihimäellä, valmentaa aikuisia neljästi ja junnuja kaksi kertaa viikossa. Aamuisin hän

töiden salliessa käy Helsingissä itse kolmesti viikossa treenaamassa. Hän harrastaa myös matkailua ja kohteet valikoituvat betonin, ammatin tai harrastuksen perusteella. Uuteen-Seelantiin Kuukkanen matkusti Ju-Jutsun merkeissä ja tammikuussa 2025 Las Vegasiin betonialan messuille.

Perhe tykkää myös retkeillä ja käydä yhdessä telттаilemassa, kuten viime juhannuksena Repovedellä.

Horisontin jälkeenkin Kuukkanen haluaa olla rakentamassa korkeita taloja – mielellään Suomen korkeinta taloa, toimisto- tai asuinrakennusta. Joskus aikuisena hän unelmoi pääsevänsä toteuttamaan ulkomaille todella korkeaa, betonirunkoista pilvenpiirtäjää. Selaisista, josta löytyisi niitä pilareita halattavaksi. •

4 Mika Kuukkanen haluaa toistaiseksi suurinta löytämänsä pilaria Aucklandissa. Se on halkaisijaltaan kuusimetrisen.